

Rajž da Jan prjedowak bje, tak je so tejšch stalo. Pšchetož smolom po jeho Sšmerczi je Krystus sapoczal Džiwny czinicž we Galilejskej, a skoro po Jani dał prjedowacz, pšches tnych dwanaćze Zaposchtoljom, a drubich dwaj a bydom džekacz Buczenikow, tnych je won wupoštlat a pšchikasał prjedowacz: To nebeske Bralestwo je blisko, to je, Krystus je pšchischot, a je ton samy, wot kotrehož Jan šwjetsit a prajit je: Won budže pomni pšhindž, ale won bjesche predy me. Njetk je Jan poł Ljeta starschi byt, hacž Krystus ton Knes, tolla prajit won: Won bjesche predy me. To jara džiwne a wošebnje klinežesche, a bydžišche tym Židam jene Sšlowo teho Reskrowanja byto, dy bydžichu je srosemili.

Pšchetož shtu mozesche to romadu runacz, so Jan prajit: won pšhindže samnu, to je: Won neje predy me prjedowak, a neje jeho nihto sa Prjedarja, aby wot Boha poštaneho Čłoweka posnał, a je tolla predy me byt, niz jeno po swojej Parschoni, aby po swojim Bnežu, ale tejšch po swojim Hamtćzi a Mozy, runje kajž won sam pola Jana na 8. Stawi prajit: Predy dyžli Abraham by, šym ja, kotrehož dla jeho czi Židzi kamenowacz chychu, to pak tedom czi Židzi nešku srosemili, ani na Redžbu wšali: Ale Jan je je stemi Sšlowami wješje tak mjenit, a tu Bojstu Krašnosž tajkej Parschony pokazacz chych. Kajž won tejšch stem dosž srosemenu da, dyž won prajit: Ja neššym dostojny, jeho cžrijowe Remeschki

roswojasacz. Tehodla je to, dyž prajit: Won je predy me byt, (hacž won runje haklje pomni pšhindže) tak welje prajene: Won je welje wetschi, wjazny a moznischi, dyžli ja, aby drubi Čłowek, pšchetož won je, kotryž tejšch byt je, predy dyžli ja, a drubny, kiž predy me prjedowali šu, to je: Won je jena wjeczna, bojška Parschona, a predy hacž je so na Semju narodžit, wot Spoczarka teho Sšwjeta, kojždy Čžak pola swojeje Žyrtwoje byt, a wšchitko we nej cžinit, pšchetož dyž je predy Jana teho Čheženika byt, a tolla neje potom Čžesli bes Čłowekami žiwny byt, da je tejšch predy wšchitkich Botzow a Prophetow byt, kotryž šu do njeho wjerili a wot njeho prjedowali, kajž to prjenje Sšlubenje, borsny po tym Padži Hadamowym, wot njeho so stalo je, so won temu Hadej tu šowu rostępacž budže, to je, tnych prjenschich Starschich, a tu žytku Žyrtkej wot Čžertowskeje Mozy wumoz a sbožnych cžinicž chze.

Temu bydžichu czi Židzi dyrbeli pšchispanacz a šebi pomyšlicž: Kajki tejšch to Muž a Parschona budže, pšched kotrejž so Jan tak łoboko ponižuje, a prajit, so neje dostojny, so by jemu we tem najmenschim štužit? Luby Jano, ne dyrbjak da ty teho dostojny bydž? Haj, (prajit won) ja neššym teho dostojny, pšchetož njeh ja šym, sčruz ja chczu, da ja pšhecziwo temu Mužej nicžo neššym. Čžiknje tehodla schitku swoju Sšwjaťosž, wot šebe, pod Mohy teho Muža, a prajit, so chze šebi rad na tem dacž dosž bydž!